Tarëkat AsŞyaziliyah di Daulah Uthmaniyah

Dengan nama ALLAH Yang Maha Pemurah lagi Maha Penyayang.

Segala puji bagi ALLAH, segala syukur bagi ALLAH, segala kurnia bagi ALLAH, dan segala anugerah adalah milik ALLAH. Rabbana berfirman dalam Kitab-Nya yang mulia:

“Maka perhatikanlah kesan-kesan rahmat ALLAH, bagaimana Dia menghidupkan bumi sesudah matinya. Sesungguhnya Dia benar-benar menghidupkan orang-orang yang telah mati, dan Dia Maha Berkuasa atas segala sesuatu.”

“Dan Kami masukkan mereka ke dalam rahmat Kami; sesungguhnya mereka termasuk orang-orang yang soleh.”

“Sesungguhnya ALLAH dan para malaikat-Nya berselawat kepada Nabi, Wahai orang-orang yang beriman, berselawatlah kamu kepadanya dan ucapkanlah salam dengan penghormatan yang sempurna.”

Kami menyahut seruan-Mu, ya ALLAH, kami

menyahut seruan-Mu.

Tiada daya dan tiada kekuatan melainkan dengan ALLAH Yang Maha Tinggi lagi Maha Agung.

Ya ALLAH, limpahkanlah selawat kepada Saiyidina Muhammad ﷺ dengan keberkatan Saiyidina Muhammad ﷺ, sejak azali hingga selama-lamanya; juga kepada kedua ibu bapanya yang mulia, Ahlul Baitnya, keluarganya, para sahabatnya dan seluruh zuriatnya.

Dengan kegembiraan dan sukacita yang melimpah, kami bergembira, berasa terpesona dan hidup kembali, serta ditunaikan segala hajat kami, setiap kali kami berbicara tentang sebuah taman daripada taman-taman para penghulu kaum sufi yang telah mencapai maqam siddiqiyyah. Sebagaimana sabda penghulu dan junjungan kami, Nabi yang ummi lagi mulia ﷺ:

“Para ulama ialah pewaris para nabi.” Hal itu tentunya setelah mereka menempuh jalan akhirat iaitu jalan wusul kepada ALLAH Taala, yakni menuju makrifat kepada ALLAH Taala. Kemudian dipilih dan diijtibakan daripada kalangan mereka beberapa orang yang meningkat melalui perpindahan dan perjalanan mereka diantara nama-nama Ilahi (Asma’ ALLAH), hingga mereka sampai kepada martabat yang ALLAH Taala kehendaki bagi mereka.
Di sanalah terhimpun para kekasih Muhammad, keluarga dan para sahabat Baginda.

Hal itu tercapai setelah mereka bersungguh-sungguh, berusaha keras dan berjihad dengan jiwa, harta serta segala yang mereka miliki dalam alam duniawi, sehingga cahaya-cahaya ‘ ma’ani’ memancar bagi mereka, agar mereka sampai kepada darjat-darjat kedekatan dan kewalian. Tuhan mereka lalu

menggembirakan mereka bahawa mereka termasuk dalam kalangan para wali yang soleh: “Demikianlah kurnia ALLAH,

diberikan-Nya kepada sesiapa yang Dia kehendaki; dan ALLAH mempunyai kurnia yang amat besar.” ALLAH Maha Berkuasa atas apa sahaja yang Dia kehendaki.

Pada zaman ini, setiap manusia tanpa kecuali, selama tidak dipengaruhi oleh bisikan syaitan, tidak mendekati kekotoran syaitan, dan tidak membiarkan kekeruhan nafsu memberi kesan kepadanya, memiliki keinginan batin pada hati, jiwa, akal dan rasa untuk mencari seorang teladan serta suhbah yang soleh, yang membawanya menuju kesempurnaan Insaniah dan peningkatan rohani yang bersifat Islamiah, Imaniah, Ihsaniah, Rahmaniah, Rabbaniah dan Ilahiah. Perkara ini tidak tersembunyi daripada setiap orang yang berakal, cerdas, bijaksana dan tajam

pandangannya, yang mempunyai tanda-tanda kebaikan dan kesolehan, berbaik sangka kepada ALLAH, Rasul-Nya dan para hamba-Nya yang soleh, serta memiliki kesiapan untuk meningkat dan meninggi dalam adab, tata susila dan akhlak, sehingga memperoleh sebahagian daripada kemuliaan akhlak kenabian. Semoga ALLAH Taala melimpahkan selawat yang paling utama, salam yang paling suci dan penghormatan yang paling tinggi kepada pemilik akhlak tersebut.

ALLAHumma, limpahkanlah selawat kepada Saiyidina Muhammad ﷺ, kepada keluarga Baginda, para sahabatnya, para kekasihnya, para penolongnya, para pewarisnya dan setiap orang yang menerima limpahan daripada Baginda ﷺ .

Dalam kitab yang diberi judul “Tarekat Syaziliyyah dalam Daulah Uthmaniyyah” ini, tarekat Syaziliyyah, tarekat Rifa‘iyyah,

tarekat Qadiriyyah, tarekat Naqsyabandiyyah dan tarekat-tarekat sufi yang lain, sama ada tarekat induk mahupun cabang-cabangnya, semuanya bersifat Sunniah, Islamiah, Imaniah, Ihsaniah, Rahmaniah, Rabbaniah, Ilahiah, Nabawiah, Rasuliah, Solehiah, Waliwiah dan Siddiqiah.

Adapun Tarekat Syaziliyyah Darqawiyyah di kota Istanbul, khususnya cabangnya yang bersambung kepada Syaikh al-Masyayikh, Saiyidina Syaikh al-‘Arabi al-Darqawi as-Syazili, dan khalifahnya Saiyidina Syaikh Muhammad Hasan Zafir al-Madani yang dilahirkan di Madinah al-Munawwarah, beliau kemudian diberi izin untuk menyebarkan Tarekat Syaziliyyah di Libya, Tripoli dan Misratah. Beliau berangkat dan bermusafir dari Madinah al-Munawwarah menuju Maghribi Aqsa, iaitu negeri Maghribi, ketika masih muda. Setelah mendengar tentang seorang qutb al-

ghausth yang berada di Maghribi, beliau mengucapkan selamat tinggal kepada keluarga, kaum kerabat, para kekasih dan sahabatnya di Madinah al-Munawwarah, dengan niat bahawa mungkin beliau akan kembali kepada mereka atau mungkin tidak. Beliau pun

memulakan perjalanan panjang yang penuh kesukaran itu; kadang-kadang menunggang tunggangannya, tetapi pada kebanyakan waktu berjalan kaki, menuju kepada syaikh yang dicarinya di Bani Ahmad, kawasan Bani Zarwal. Beliau tiba di sana lalu bertemu dengan Sahib al-Waqt, Mawlay Syaikh al-'Arabi ad-Darqawi as-Syazili, رضي الله عنهم وأرضاهم.

Ketika beliau bertemu dengan syaikhnya, syaikh itu bertanya: "Apakah namamu, wahai anakku, dan dari negeri manakah engkau datang?" Beliau menjawab: "Aku datang kepadamu, wahai tuan syaikhku, dari Madinah al-Munawwarah, kota al-Mustafa, Saiyidina

wa Maulana Muhammad ﷺ , supaya tuan menerima aku, memandangku dan memimpin tanganku menuju ALLAH Taala." Mawlay al-'Arabi ad-Darqawi as-Syazili amat terkesan; air mata mengalir dari matanya, lalu beliau menangis dan berkata: "Wahai anakku, ahlan wa sahlan wa marhaban. Engkau datang dari kota yang paling berharga dalam seluruh kewujudan, dari sisi Penghulu sekalian wujud dan sebab bagi setiap yang maujud, penghulu dan junjungan kami, kekasih kami, pemberi syafaat kami, teladan kami dan tempat perlindungan kami, kekasih ALLAH, Saiyidina wa Maulana Muhammad Rasulullah ﷺ. Aku akan memberimu, memberimu dan memberimu. Demi ALLAH, wahai anakku, sekiranya seekor anjing datang kepada kami dari Madinah al-Munawwarah, nescaya kami jadikannya daripada kalangan para wali. Maka bagaimana pula dengan seseorang yang dilahirkan di Madinah al-Munawwarah, hidup

di Tayyibah al-Tayyibah, termasuk penduduk Madinah al-Munawwarah dan berjiran dengan Saiyidina wa Maulana Muhammad Rasulullah ﷺ? Bagaimana mungkin aku tidak memberinya?"

Suatu perkara yang ajaib dan menghairankan: lihatlah pemuda ini bermusafir dari Madinah al-Munawwarah untuk mencari seorang syaikh yang menyampaikannya kepada Sidnan Nabi ﷺ , sedangkan Sidnan Nabi ﷺ ialah jirannya sendiri di Madinah al-Munawwarah.

Oleh sebab itu, Tuhan kita Yang Maha Tinggi berfirman dalam Kitab-Nya yang agung dan mulia: "Akan tetapi kebajikan itu ialah kebajikan orang yang bertakwa. Masuklah ke rumah-rumah itu melalui pintu-pintunya, dan bertakwalah kepada ALLAH agar kamu beroleh kejayaan."

Murid itu menetap di sisi syaikhnya sehingga syaikh tersebut berpindah ke sisi Tuhannya Yang Maha Mulia (meninggal dunia).

Kemudian beliau bergerak pulang menuju Madinah al-Munawwarah. Ketika melalui negeri Libya dan melihat kota Tripoli, datanglah izin (isyarat/keizinan rohani) kepadanya supaya menetap ditempat itu, mendirikan zawiyahnya dan mentarbiah para wali di Libya.

Beliau masyhur dengan ucapannya: “Syaikh membentuk para wali, dan para wali bergraduasi dari universiti syaikh tarekat sufi.” رضي الله عنهم وأرضاهم أجمعين

Beliau mempunyai ramai khalifah yang telah mencapai maqam a d - dakwah dan a l - irsyad kepada ALLAH Taala. Dalam kedudukan ini kami menyebut tiga orang sebagai contoh, bukan sebagai pembatasan.

Khalifahnya yang pertama ialah pemilik as-Solat al-Fasiyyah, Saiyidina Syaikh Muhammad bin Muhammad bin Mas‘ud al-

Fasi, رضي الله عنهم وأرضاهم. Beliau ialah syaikh dan Sahib al-Futuh bagi Saiyidina Amir ‘Abd al-Qadir al-Jaza’iri, رضي الله عنهم وأرضاهم.

Khalifah kedua ialah puteranya yang dikasihi, penghulu kami Syaikh Muhammad Zafir bin Muhammad Hasan bin Zafir al-Madani, yang

menyebarkan Tarekat Syaziliyyah di Daulah Uthmaniyyah. Sultan ‘Abdul Hamid II, semoga ALLAH menyucikan rohnya, termasuk antara muridnya yang sejati. Sultan membina sebuah zawiyah untuk syaikhnya berhampiran istananya di pinggir Istanbul. Sultan ‘Abdul Hamid sentiasa berusaha menghadiri majlis syaikhnya setiap minggu selepas solat Jumaat. Apabila syaikhnya, Sayidina Syaikh Muhammad Zafir bin Muhammad Hasan al-Madani as-Syazili wafat, Sultan ‘Abdul Hamid II berhubung dengan Saiyidina Syaikh Mahmud Abu al-Shamat as-Syazili yang

menetap di Damsyik, Syam. Syaikh Mahmud ialah khalifah Syaikh ‘Ali Nuruddin b i n Yashrut yang menetap di Lubnan. Beliau mengambil tarekat daripada Sayidina Syaikh Muhammad Hasan Zafir al-Madani yang menetap di Misratah, Libya, daripada Syaikh al-Masyayikh Mawlay al-‘Arabi ad-Darqawi as-Syazili yang menetap di Bani Zarwal, kawasan

yang terletak antara kota Chefchaouen dan kota Fez. Syaikh ‘Ali Nuruddin bin Yashrut ialah khalifah ketiga kepada syaikhnya, Muhammad Hasan Zafir al-Madani as-Syazili.

Pada kesempatan ini, suka saya menyiarkan surat Sultan ‘Abdul Hamid II kepada syaikhnya setelah syaikh agungnya berpindah ke alam baqa, رضي الله عنهم وأرضاهم. Dalam surat itu beliau menjelaskan peristiwa-peristiwa terakhir dalam Daulah Uthmaniyyah. Saya menukilkannya secara langsung daripada

kitab-kitab yang diterbitkan oleh Syaikhul Islam, al-Syaikh al-Akbar, Sayidina Profesor Dr. ‘Abd al-Halim bin Mahmud al-Husayni, رضي الله عنهم وأرضاهم, dalam mukadimah kitabnya “Abu al-Barakat Sidi Ahmad al-Dardir”, رضي الله عنهم وأرضاهم; sebagaimana surat itu sampai kepadanya daripada keturunan Syaikh Mahmud Abu al-Shamat as-Syazili.

Ya Hu.

Dengan nama ALLAH Yang Maha Pemurah lagi Maha Penyayang. Dengan-Nya kami memohon pertolongan.

Segala puji bagi ALLAH, Tuhan sekalian alam. Selawat yang paling utama dan salam yang paling sempurna ke atas Sayidina Muhammad ﷺ, Rasul Tuhan sekalian alam, juga ke atas keluarga dan seluruh sahabatnya serta mereka yang mengikuti jalan mereka hingga Hari Pembalasan.

Aku mengangkat warkah ini kepada Syaikh Agung Tarekat As-Syaziliyyah, sumber limpahan roh dan kehidupan, serta kepada syaikh bagi ahli zamannya, Syaikh Mahmud Effendi Abu al-Shamat. Aku mengucup kedua tangannya yang penuh keberkatan sambil mengharapkan doa-doanya yang soleh.

Setelah menyampaikan penghormatanku, aku memaklumkan bahawa aku telah menerima surat tuan bertarikh 22 Mac tahun ini. Aku memuji Mawla dan bersyukur kepada-Nya kerana tuan sentiasa berada dalam kesihatan dan keselamatan. Tuanku, dengan taufik ALLAH Taala aku terus-menerus membaca awrad As-Syaziliyyah siang dan malam. Aku juga memaklumkan bahawa aku sentiasa memerlukan doa daripada tuan secara berterusan.

Selepas mukadimah ini, aku kemukakan kepada tuan dan kepada mereka yang seumpama tuan, iaitu para pemilik kelapangan jiwa dan akal yang sejahtera, perkara penting berikut sebagai satu amanah dalam lipatan sejarah: Sesungguhnya aku tidak meninggalkan jawatan Khilafah Islamiyyah disebabkan oleh apa-apa sebab, melainkan kerana tekanan dan ancaman daripada para pemimpin Jam‘iyyah al-Ittihad yang dikenali sebagai

“Turki Muda”; aku terpaksa dan dipaksa meninggalkan khilafah. Golongan Ittihadiyyun itu terus mendesakku supaya meluluskan penubuhan sebuah tanah air kebangsaan bagi kaum Yahudi di bumi suci Palestin.

Walaupun mereka mendesak, aku sama sekali tidak menerima tuntutan itu. Akhirnya mereka menjanjikan kepadaku 150 juta lira emas Inggeris. Namun aku juga menolak tawaran itu secara muktamad.
Aku menjawab mereka dengan jawapan tegas berikut:
“Sekiranya kamu membayar emas sepenuh bumi sekalipun, apatah lagi 150 juta lira emas Inggeris, aku tidak akan menerima tuntutan kamu ini sama sekali. Aku telah berkhidmat kepada umat Islam dan umat Muhammadiyyah selama lebih daripada 30 tahun. Aku tidak akan menghitamkan lembaran kaum Muslimin, juga lembaran ayah dan datuk nenekku daripada

kalangan para sultan dan khalifah Uthmaniyyah. Oleh itu, aku sekali-kali tidak akan menerima tuntutan kamu."

Sesudah jawapanku yang tegas itu, mereka bersepakat untuk melucutkan aku daripada takhta. Mereka memaklumkan bahawa aku akan dibuang ke Selanik (Thessaloniki). Aku menerima keputusan terakhir itu.

Aku memuji ALLAH dan terus memuji-Nya kerana aku tidak menerima untuk mencemarkan Daulah Uthmaniyyah dan dunia Islam dengan kehinaan abadi yang timbul daripada tuntutan mereka supaya didirikan sebuah negara Yahudi di bumi suci Palestin.

Kemudian berlakulah apa yang telah berlaku. Oleh sebab itu, aku mengulangi segala puji dan sanjungan kepada ALLAH Yang Maha Tinggi. Aku berpendapat bahawa apa yang aku kemukakan telah memadai berhubung perkara

penting ini. Dengan itu aku mengakhiri surat ini. Aku mengucup kedua tangan tuan yang diberkati serta berharap dan memohon belas ihsan agar tuan sudi menerima penghormatanku, Bersama salamku kepada seluruh ikhwan dan para sahabat.

Wahai guruku yang dimuliakan, aku telah memanjangkan ucapan ini kepada tuan. Namun yang mendorongku berbuat demikian ialah supaya tuan mengetahui perkara ini, dan supaya jamaah tuan turut mengetahuinya. Wassalamu‘alaikum warahmatullahiwabarakatuh.

Khadam kaum Muslimin,

‘Abd al-Hamid bin ‘Abd al-Majid

أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله
إن الصلاة كانت على المؤمنين كتاباً موقوتاً

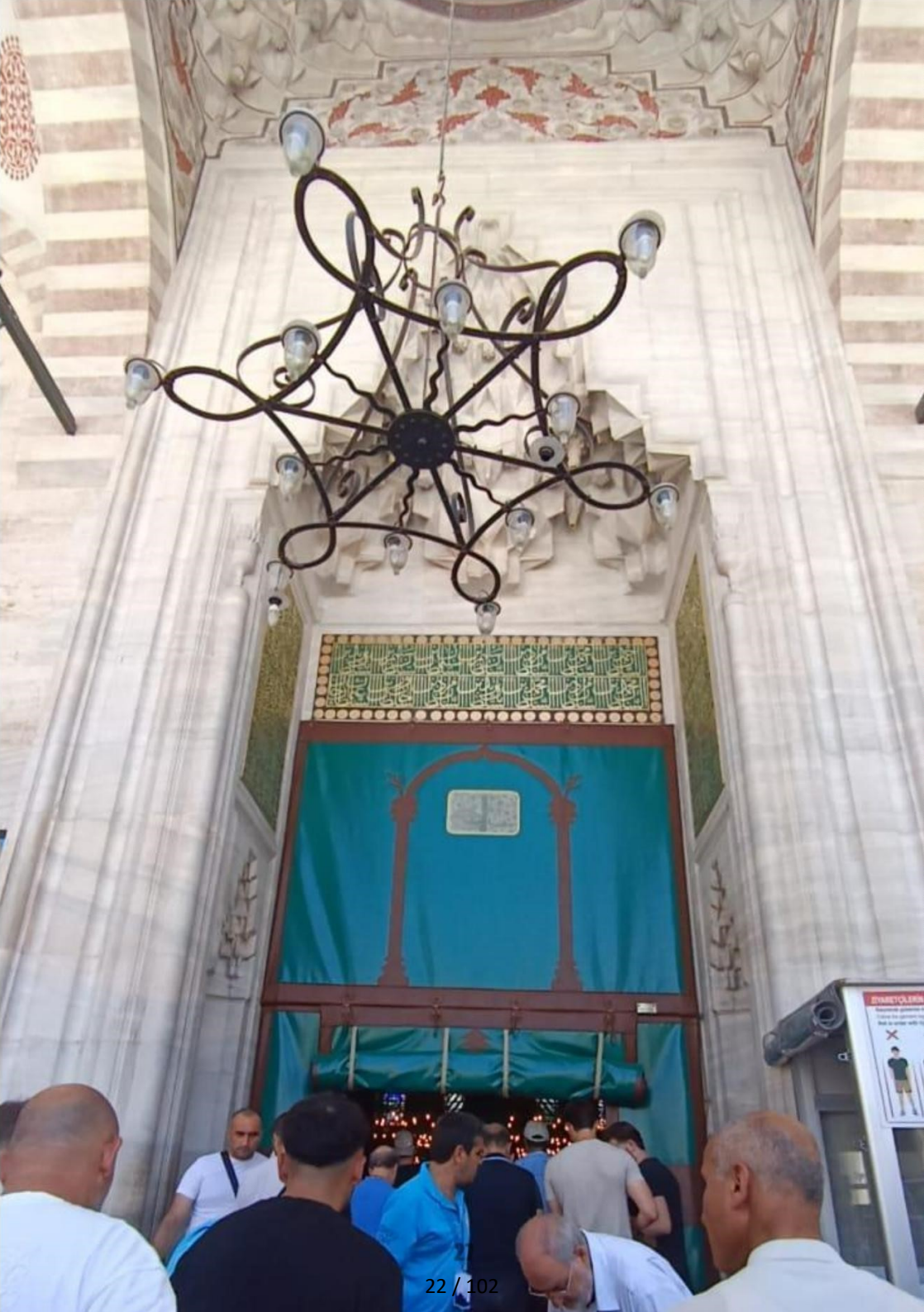

EL SÜRMEYİNİZ

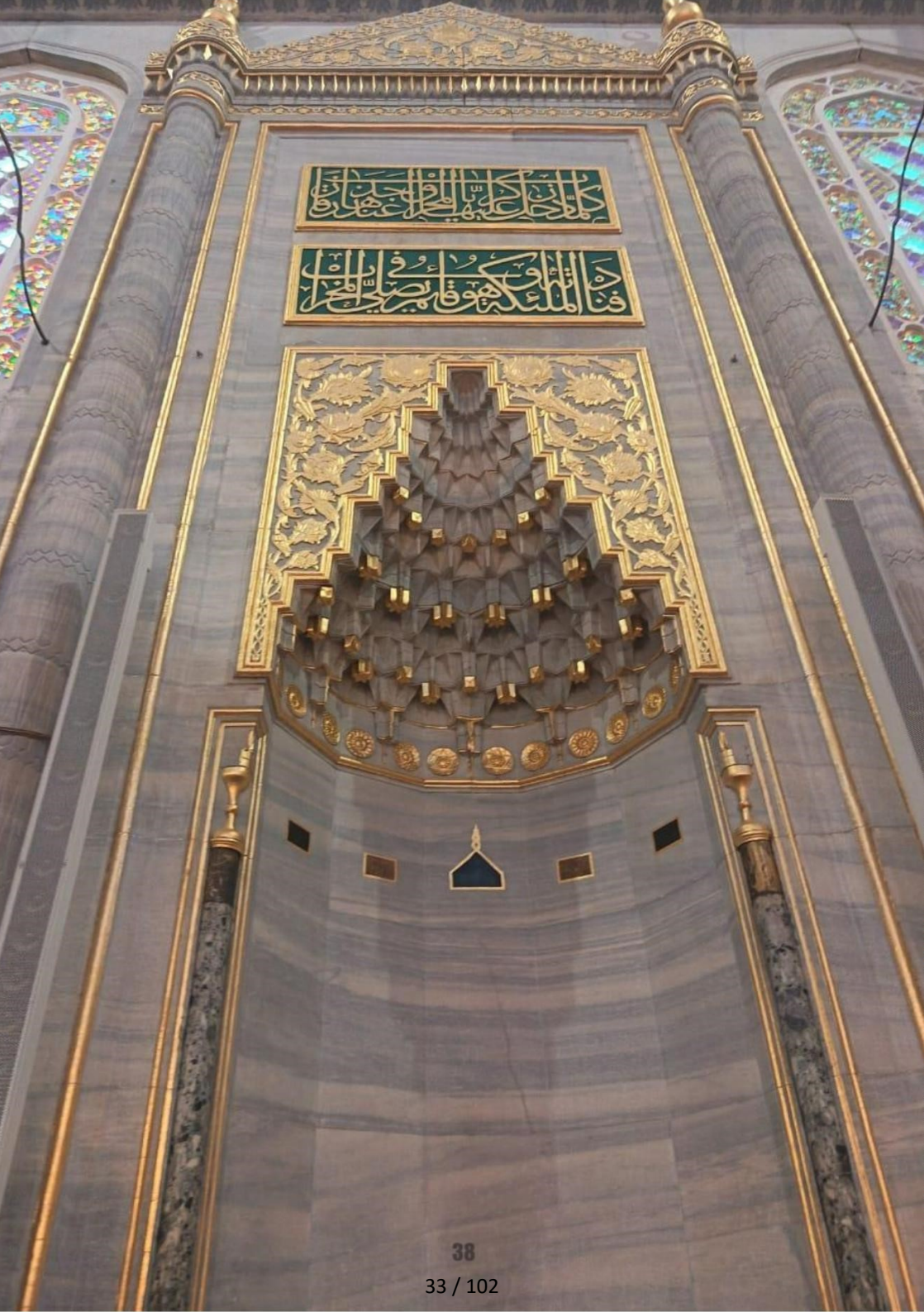

17. MAUSOLEUM OF SULTAN AHMED I

Mausoleum of Sultan Ahmed I (1603–1617) is located at the northeast part of Sultanahmet Kulliye. There is a darülkurra (a part of a madrasah) behind this mausoleum surrounded with wall and a building on the corner, in front of porticos, which was a former public fountain converted into a muvakkithane (the place in which the Muslims used to get information about prayer times) in 19th century and is used as Mausoleums Museum Directorate now.

After the death of Sultan Ahmed I in 1617, the construction of the mausoleum was started in 1617-1618, during the period of Sultan Mustafa I (1617–1618/1622–1623), and completed in 1619, during the period of Sultan Osman II (1618–1622).

Sultan Ahmed I, his sons Sultan Osman II, Sultan Murad IV; Kösem Sultan (also known as Mahpeyker Sultan), daughters and sons of Ahmed I, Osman II, Murad IV and Sultan İbrahim Sultan were buried in this mausoleum. The mausoleum was arranged as a museum and opened to visit by Istanbul Mausoleums Directorate.

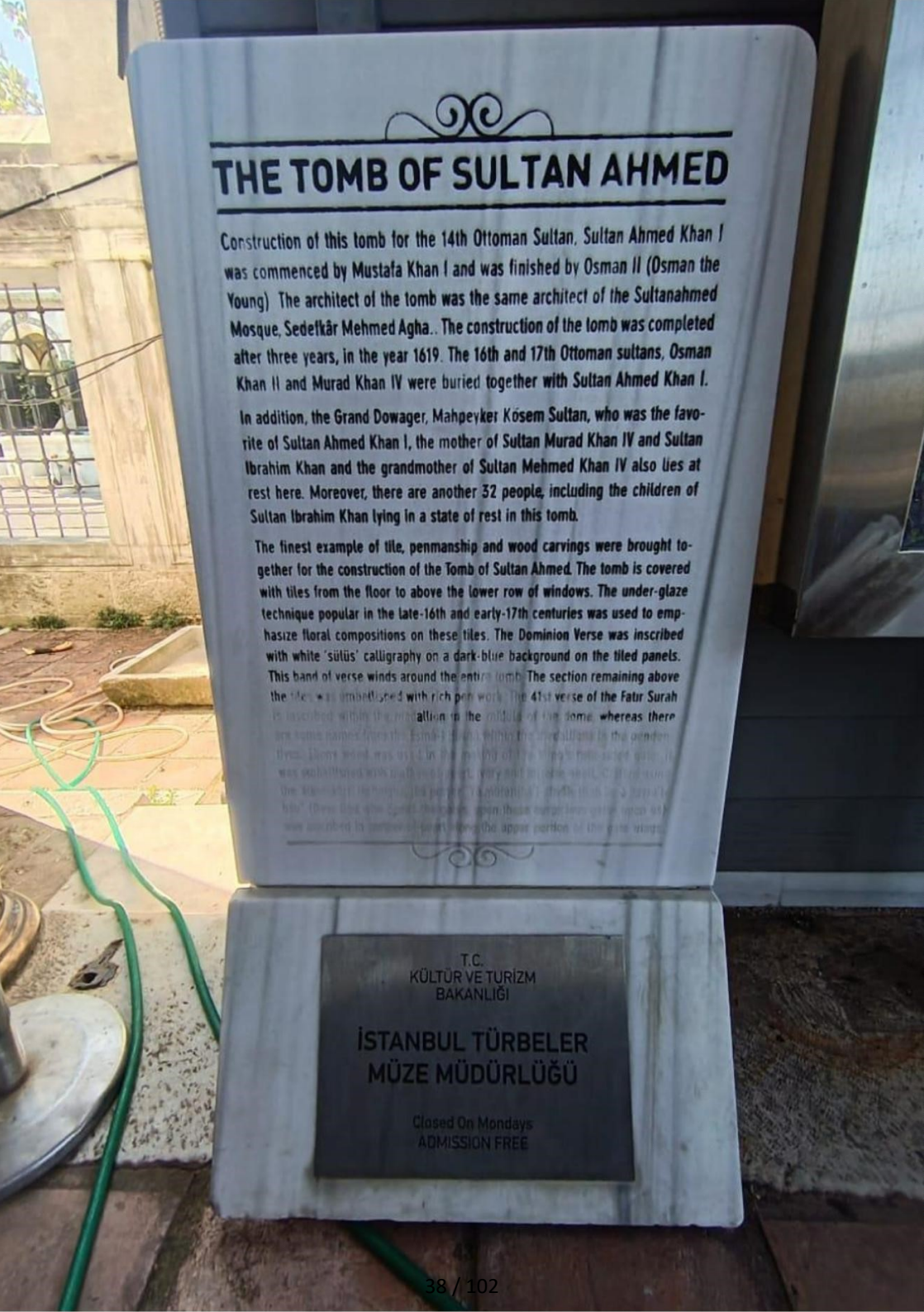
THE TOMB OF SULTAN AHMED
Construction of this tomb for the 14th Ottoman Sultan, Sultan Ahmed Khan I was commenced by Mustafa Khan I and was finished by Osman II (Osman the Young) The architect of the tomb was the same architect of the Sultanahmed Mosque, Sedefkâr Mehmed Agha.. The construction of the tomb was completed after three years, in the year 1619. The 16th and 17th Ottoman sultans, Osman Khan II and Murad Khan IV were buried together with Sultan Ahmed Khan I.
In addition, the Grand Dowager, Mahpeyker Kösem Sultan, who was the favorite of Sultan Ahmed Khan I, the mother of Sultan Murad Khan IV and Sultan Ibrahim Khan and the grandmother of Sultan Mehmed Khan IV also lies at rest here. Moreover, there are another 32 people, including the children of Sultan Ibrahim Khan lying in a state of rest in this tomb.
The finest example of tile, penmanship and wood carvings were brought together for the construction of the Tomb of Sultan Ahmed. The tomb is covered with tiles from the floor to above the lower row of windows. The under-glaze technique popular in the late-16th and early-17th centuries was used to emphasize floral compositions on these tiles. The Dominion Verse was inscribed with white 'sülüs' calligraphy on a dark-blue background on the tiled panels. This band of verse winds around the entire tomb. The section remaining above
T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI
İSTANBUL TÜRBELER
MÜZE MÜDÜRLÜĞÜ
Closed On Mondays
ADMISSION FREE

ESMA SULTAN

Sultan
II. OSMAN HAN
SULTAN II. OSMAN HAN (GENÇ OSMAN)
İstanbul - Kasım 1603 - 20 Mayıs 1622
Hükümdarlığı: 26 Şubat 1618 - 20 Mayıs 1622
İslâm Halifesi, 16. Osmanlı padişahı, Sultan I. Ahmed Han ile Mahfirûz Sultan'ın oğludur. İlk defa ayaklanmada katledilen ve en genç vefat eden padişahtır. II. Osman Han'ın tahta çıkışının ilk aylarında İran'la barış sağlanmış, böylece doğu sınırı emniyete alınmıştı. Padişahın sonraki hedefi 1617'den beri devleti uğraştıran Lehistan meselesini halletmekti. Bu gaye için sefere çıktı ancak yeniçerilerin itaatsizliği ve devlet adamları arasındaki geçimsizlikler yüzünden kesin netice alınamadı. Bunun üzerine, o güne kadarki tespitlerine dayanarak bazı ıslahatlar yapmaya karar verince, bu teşebbüsleri çıkarlarına aykırı gören çevreler isyana kalkıştılar. Sultanı ele geçiren asiler, onu Yedikule'ye getirdiler. Onbir cellât birden üzerine saldırdı. Çok güçlü olduğundan bunlarla uzun müddet boğuştuysa da, omuzuna aldığı bir balta darbesiyle yere yıkıldı ve boğularak şehit edildi.
II. Osman Han, sistemi radikal reformlara tâbi tutmak isteyen ilk padişahtır. Düşündüğü reformlar, devleti kendi iç dinamikleriyle ıslah etmeye dayanıyordu. Dini ilimler yanında fenni ilimleri de tahsil etmiştir. Arapça, Farsça, Latince, Yunanca ve İtalyanca gibi dilleri çok iyi derecede biliyordu. "Faris / Farisî" mahlasıyla yazdığı şiirlerinin toplandığı bir divanı vardır.
Osmanlı padişahları içinde zekâsı, güçlü tahsil ve terbiyesi yanında, fiziki gücü ve sağlam iradesiyle temayüz eden Sultan Genç Osman, yaşından umulmayacak derecede büyük ve mühim işlere teşebbüs etmiş fakat girişimleri sonuçsuz kalmıştır. Çocukları Şehzade Ömer ve Mustafa ile Zeynep Sultan küçük yaşlarda vefat etmiştir.

Sultan
I. AHMED HAN
SULTAN I. AHMED HAN
İslâm Halifesi ve 14. Osmanlı Padişahı. Sultan III. Mehmed Han ile Haseki Handan Sultan'ın oğludur. Şehzadelerin sancak valiliğine gönderilmeyip sarayda göz hapsine alınmaları I. Ahmed Han ile başlamıştır. Cülûsunu müteakip şehzade Mustafa'yı hayatta bırakarak kardeş katli usulünü uygulamamıştır. Vefatından önce yerine Sultan I. Mustafa'yı nasbetmek suretiyle, saltanat değişikliklerinde rüşdünü ispat etmiş, aklî melekeleri yerinde en yaşlı erkek hânedân mensubuna taht yolunu açan uygulamayı (ekberiyet ve erşediyet usulü) başlatmıştır. Hükümdarlığı mücadelelerle geçmiştir. Doğuda dedesinden ve babasından intikal eden İran meselesiyle, batıda Avusturya'ya karşı mücadeleler ile, içeride de Celâlî isyanlarıyla meşgul olmuştur.
I.Ahmed Han'dan bize en büyük miras olarak İstanbul'un ufkuna bir Anka kuşu gibi oturan muhteşem Sultan Ahmed Külliyesi kalmıştır. Ayasofya'nın karşısında bugün de bir mukayese unsuru gibi dikilen bu abide, bütün görkemiyle ayaktadır.
Daha önce Mısır'da dokunup Kâbe'nin içiyle dışına kaplanan ve her yıl yenilenen Kâbe Örtüsü'nün İstanbul işliklerinde dokunup gönderilmesi Sultan I. Ahmed devrinde başlamıştır.
Ecdâdı ve ahfâdı gibi Sultan Ahmed de şiire yatkındı. "Bahtî" mahlasıyla yazdığı şiirleri, küçük bir divân teşkil edecek zenginliktedir. Sarığı üzerine koydurduğu Hz. Peygamber'in ayak izi üstüne kendi şiir kıtasını yazdıracak kadar peygamber aşığı ve çok dindar bir padişahtır.
Bilinen hasekileri Mahfiruz ve Mahpeyker (Kösem) Sultanlardır. Oğullarından Osman (II), Murad (IV) ve İbrahim padişah olmuşlardır. Mehmed, Bayezid, Süleyman, Kasım adlı şehzadeleri de vardır. Selim ve Hüseyin isimli oğulları küçük yaşta vefat etmişlerdir. Kızları Hanzâde, Âişe, Atike, Übeyde, Fatma ve Gevherhan Sultanlardır.

51

YARDIM SANDIĞI
DONATION BOX
صندوق تبرعات
PLEASE DO NOT STEP
WITH YOUR SHOES

54

ہو الخلاق الباقی
قطب العارفین وغوث الواصلین
الشیخ محمد ظافر المدنی الشاذلی
حضرتلرینک حرمی دیلجخانمک
روحنہ الفاتحہ
سنہ ۱۳۳۰

CAMİİ
GİRİŞİ
BEŞİKTAŞ MÜFTÜ
ERTUĞRUL TE
CAMİİ

KUTBÜL ARİFİN
ŞEYH MUHAMMED ZÂFİR (r.a)
(1828 - 1903)

KUTBUL ARIFIN

64

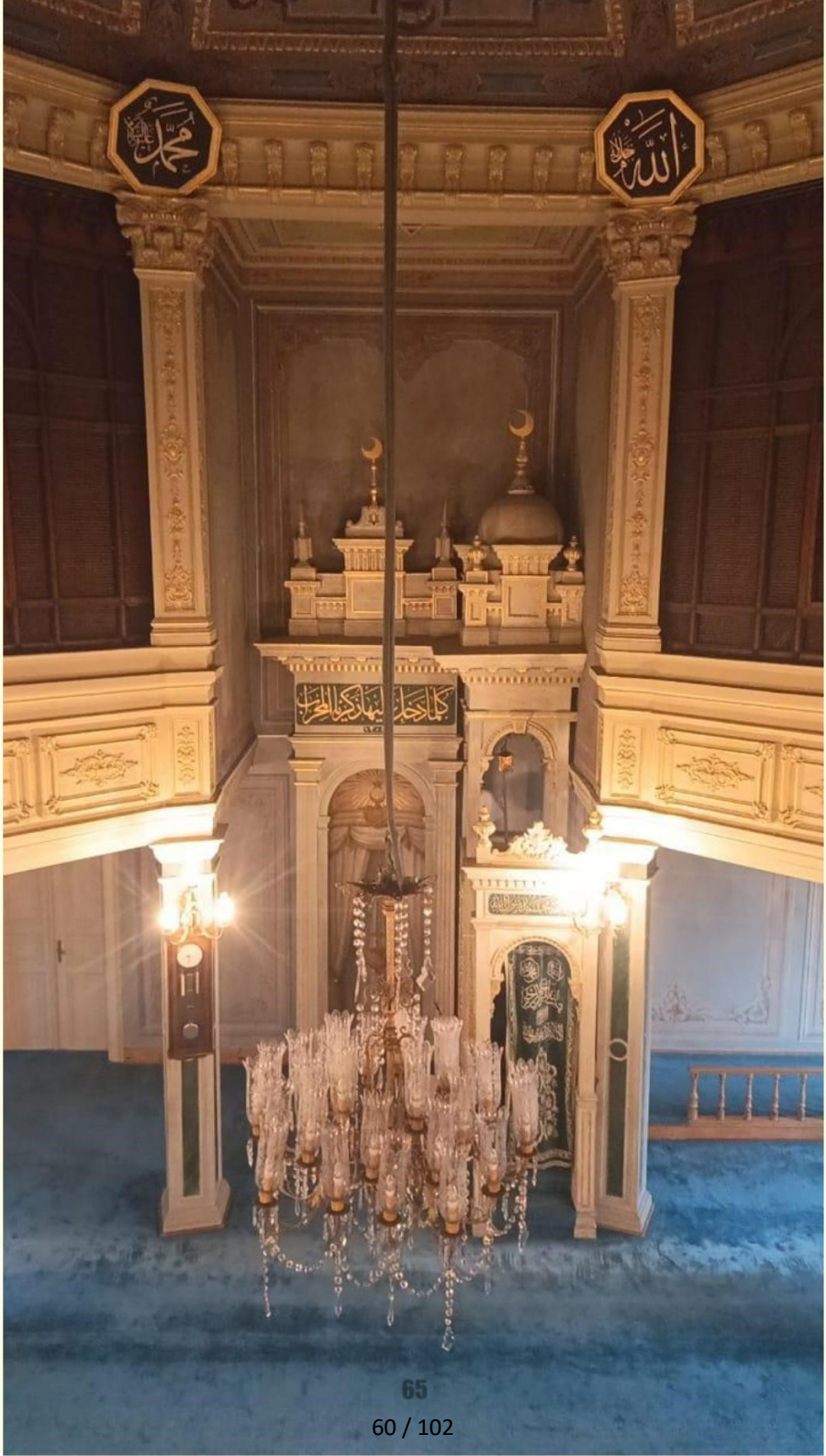
محمد
الله

66

67

امیر المؤمنین عبد الحمید خان خدا آگاه
طریق حقرسان شاذلی یه یاپدی بو درگاه
محقق روح پاک شاذلی قرب الهیده
بقاجوی کمال شوکت و اجلالیدر هرگاه
کهر تاریخنی نظم ایلدی صادق قولی مختار
بو درگهدر تجلیگاه فیض نثار الا الله
۱۳۰۵
70

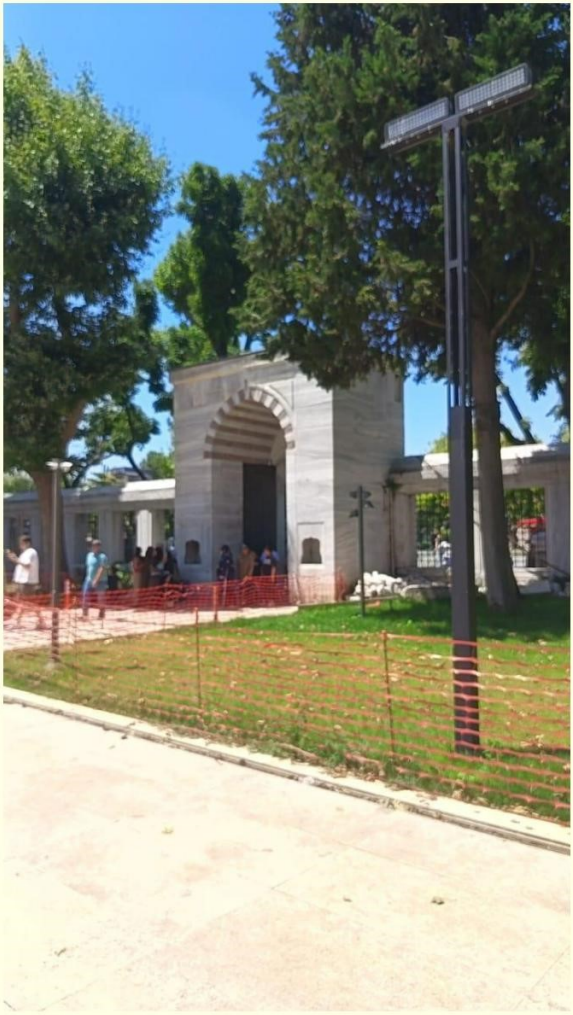

أدخلوها بسلام آمنين
C
KAPISI
GİRİŞ
C
KAPISI
GİRİŞ

سلام عليكم طبتم فادخلوها خالدين

وعجلوا بالتوبة قبل الموت
HOLY QURAN
SURAH AL-IKHLAS 112:

ابو ايوب الانصاري

(هذه كنيته)

واسمه خالد بن زيد بن كليب بن ثعلبة بن عبد عوف بن غنم بن
مالك بن النجار واسمه النجار.
تيم الله بن ثعلبة بن عمرو بن الخزرج الاكبر ابو ايوب الانصاري
الخزرجي وامه هند بنت سعيد بن عمرو بن امرئ القيس بن مالك
بن ثعلبة بن كعب بن الخزرج وهو مشهور بكنيته (ابو ايوب الانصاري)
شهد العقبة وبدرا واحدا والمشاهد كلها مع رسول الله صلى الله عليه
وسلم ولما قدم رسول الله صلى الله عليه وسلم المدينة مهاجرا نزل عليه و
اقام عنده حتى بني حجره ومسجده وانتقل اليها.
وتوفي ابو ايوب الانصاري سنة اثنين وخمسين هجرية وكان في
جيش يزيد بن معاوية بحصار القسطنطينية فمرض ابو ايوب فعاده يزيد فقال له ما
حاجتك فقال ابو ايوب: حاجتي اذا انا مت فاركب ثم اسع في ارض العدو
وما وجدت مساغا فادفني ثم ارجع، فتوفي ففعل الجيش ذلك ودفنوه بالقرب
من القسطنطين. فهذا قبره رضي الله عنه

(نقل من كتاب اسد الغابة في معرفة الصحابة
لابن الاثير الجزري)

حامد

Bu Kitabe Libya Kralı İdris Ebsenusi
hazretleri tarafından EYYÜB Sultan
hazretlerinin türbesine hediye edilmiştir
1957

B
KAPISI
GİRİŞ
B
KAPISI
GİRİŞ

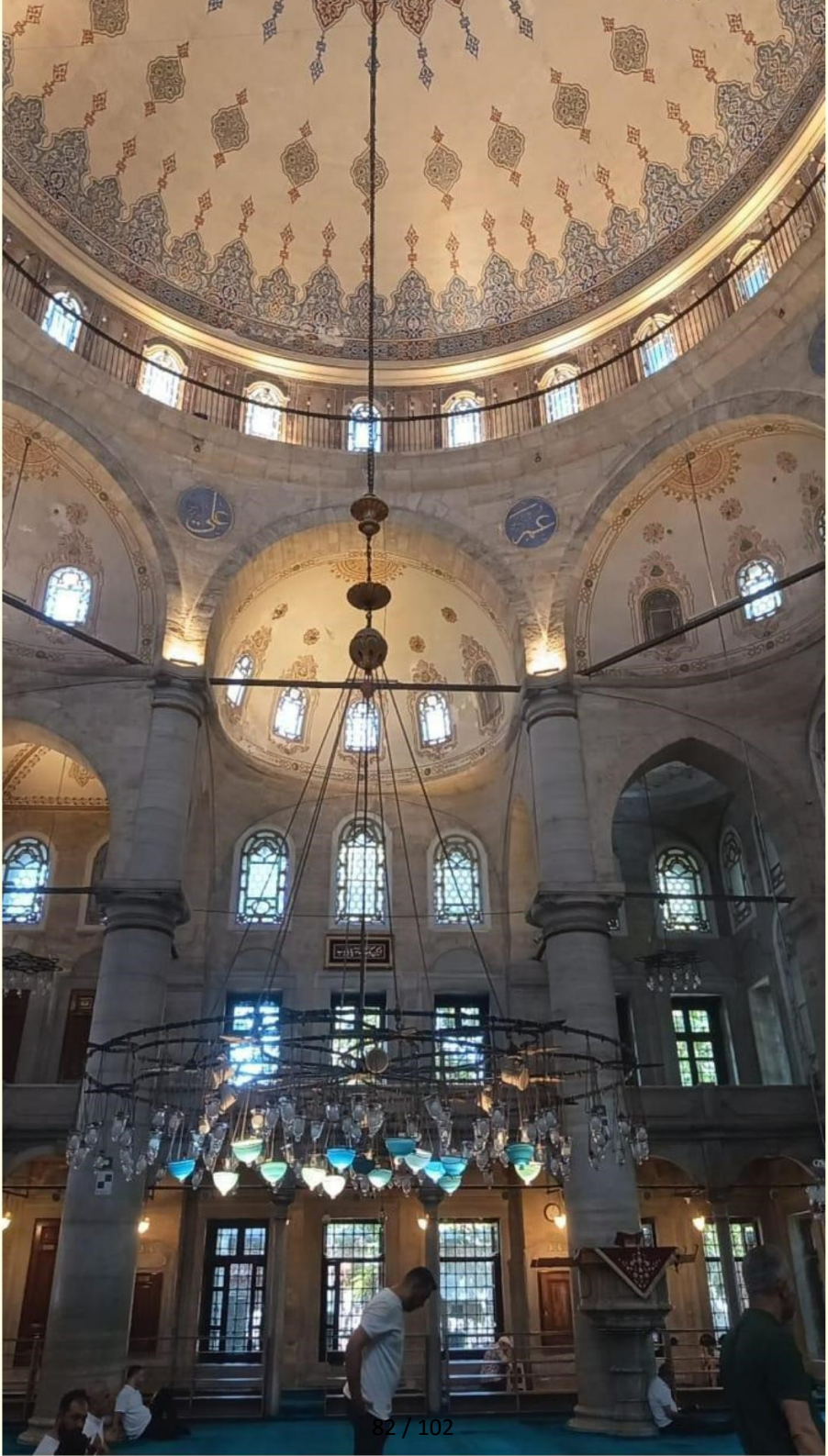

الله
ابوبكر

EYÜP SULTA
TÜRBESİ
BAĞIŞ KABU
YERİ
93

İSTANBUL'UN
MANEVİ FATİHİ
AKŞEMSÜDDİN
MEHMED
EBU EYYÛB IL-ENSARİNİN
BURADAKİ KABRİNİ 784
SENE SONRA KEŞFETMİŞDİR.
VEFATI
HİCRİ 863 REBİÜL-EVVEL
VE MİLADİ 1459
KANUNUSANİ SONUNDADIR.
GÖYNÜK'DE MEDFUNDUR.
İSTANBUL FETHİ DERNEĞİ 1953
2007
YÜP SULTAN CAMİİ

A KAPISI ÇIKIŞ
A KAPISI ÇIKIŞ
vodafone

وما أرسلناك إلا رحمة للعالمين
TÜRKİYE
DİYANET VAKFI

عينا يشرب بها المقربون

C
KAPISI
ÇIKIŞ
C
KAPISI
ÇIKIŞ

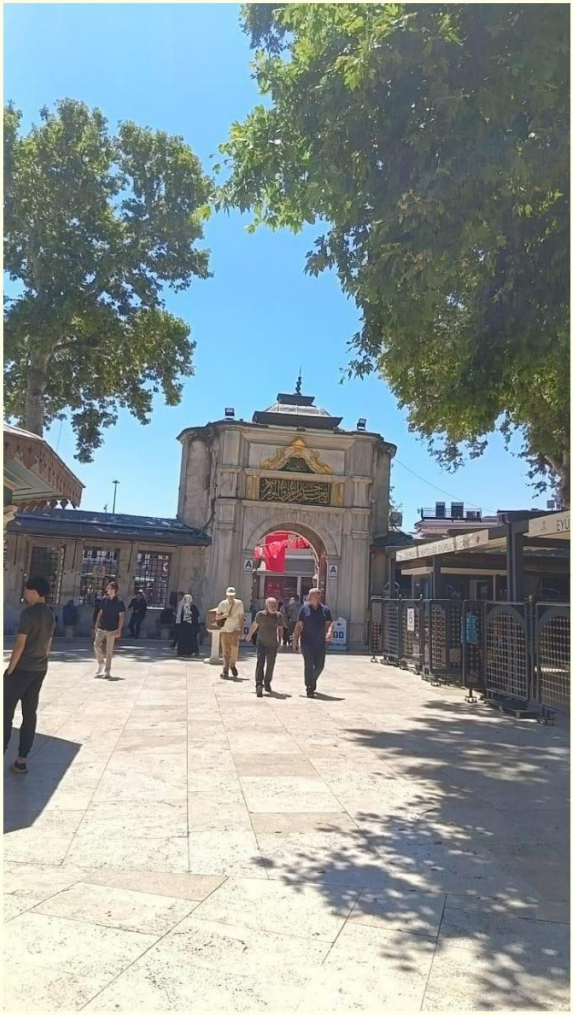

NİŞANCI
MİR AHMED PAŞA
FATİH SULTAN MEHMET ve
SULTAN II. BEYAZID VELİ
DEVRİNDE YAŞAMIŞTIR
T.C. KÜLTÜ
M BAKANLIĞI
BAKANLIĞI

محمد الله
لا اله الا الله محمد رسول الله